

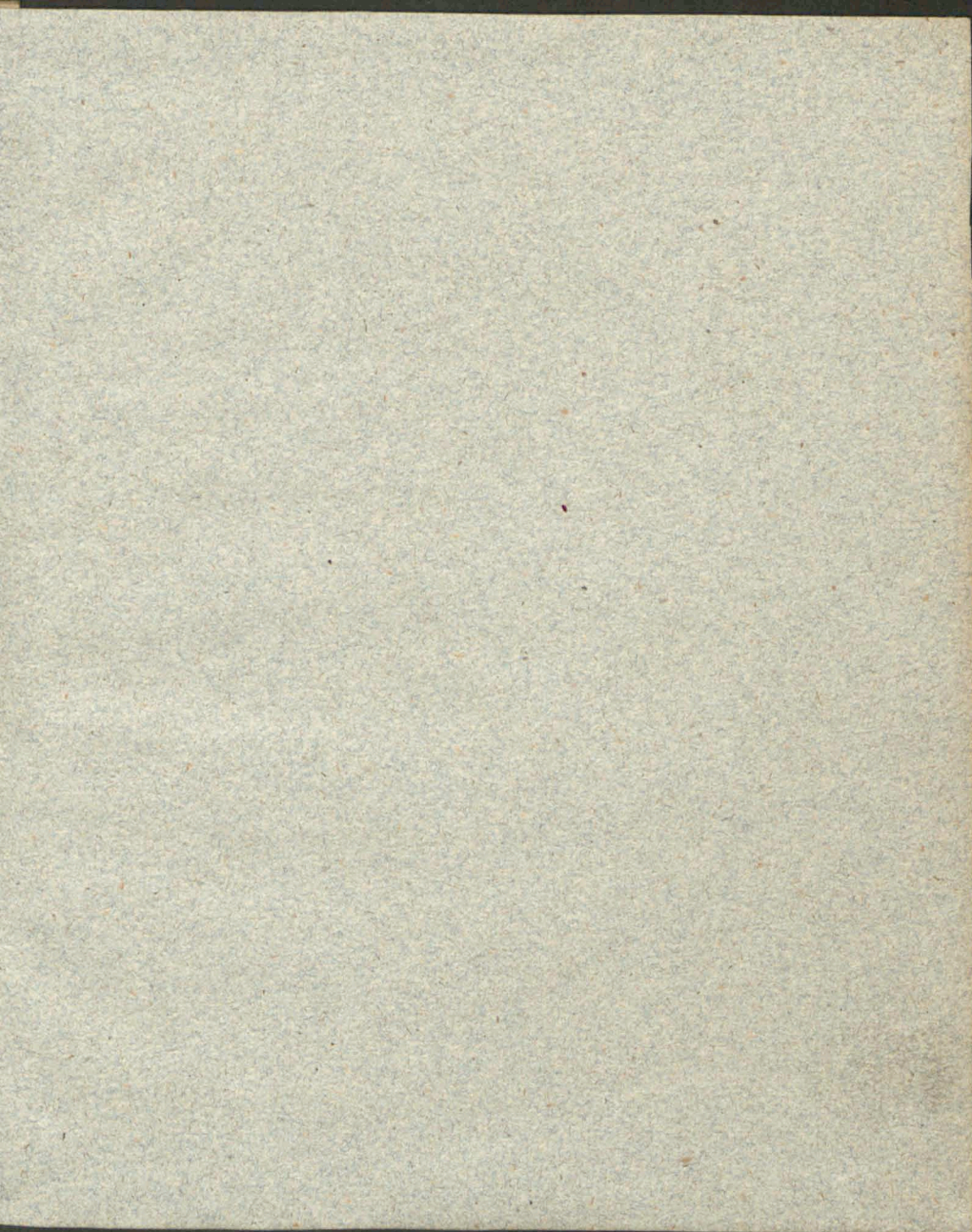
BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

3.528

866

Druck. Wigant Funke
Bauve I 329

LEX VALERIA;

sive,

An perduellens delatus inau-
ditâ causâ interfici possit;

enucleata,

&

Ex probatissimis quibusq; histo-
ricis, variis rerum eventibus, monitis politicis,
aliis juris Cæsarei capitibus, Ddq; au-
thoritatibus breviter illu-
strata,

per

JOANNEM BERLIN Angermund. March.
Curia Provincialis Ducat. Glogov.
Advoc.

ANNO

MDCXXXIV.

LESNÆ Polonorum excusa.

THE VALERIA
The parchment is below in
the same hand as the

top of the parchment; this
is the result of the
writing in the
middle of the

XVII - 3528 - II
JANUARY 18th 1874
GIVEN IN WITNESS WHEREOF
I have hereunto set my hand and
the seal of the said Office
at the City of New York
this 18th day of January
1874
JOHN W. WALKER
Attorney General

MDCXXIV

THE POLONIAN EXHIBIT

2

Mirabilis omnino scriptor, qui seridè hoc ipsum agit, quod non agit, nec historia solum est, sed velut hortus, & seminarium preceptorum, sapientia simul & prudentia verus Dux, C. Cornelius Tacitus, quem si unquam in manibus hominum versari utile fuit, his certe temporibus, & hæc scenâ rerum expedit, censente magno politico, & philologo Justo Lipsio lib. 1. polit. & in præf. Taciti de Clodij Macri, haud dubiè in Africa turbantis, jussu Imp. Galba; Et C. Fonteij Capitonis in Germania, ejus tantum criminis delati, antequam juberentur, à legatis legionum factâ cade, libr. 1. histor. scribit: Utraq; ca des sinistrè accepta est; Et invisum semel Principem seu benè, seu malè facta premunt, &c. Capitonem occisum qui queri non poterant, tamen indignabantur &c.

Quid Egra Variscorum¹⁵ Febr. fuerit actum cum Alberto, ex Wallenstenis Baronibus Bohemicis, Duce Fridlandia, Sagani, Glogovia, &c. Augusti nostri Imperatore bellico; Christiano ab Illov, generali Campi Marschallo; Guilhelmo Comite de Kynzky; Ertmanno Comite de Terzky, Legionariis; & Heinricho Niemannò Trib. equitum; toti serè, ut putamus, terrarum orbi innotuit.

A variis eâ de re varia passim audiuntur judicia, Non uno ab ævo an simile quid contigerit; & quid pro justitiâ, bonoq; simul publico visum fuerit sapientioribus, non nostris, sed eorum potissimum, quos allegavimus, verbis, generaliter, & in thesi (hypothese), quod protestamur, aliis reservantes) odio procul & amore, juxta monitum Caesaris ap. Salsust. de conjur. Catil. proponere est animus. Commodius autem id fieri haud posse putamus, quàm si finem discursus nostri indigitando constituamus questionem: An perduellionis, aut læsæ Majestatis delatus inauditâ causâ interfici possit?

Solon qui dicitur Athenas æquo jure fundasse, interq; septem avi sapientia notos fuisse Senec. ep. 110. jubet talem judicio sisti, ac judi-

caris: Plutarch. in parall. Solon. & Publ. M. Antoninus Phil. Imp. Collega suo L. Vero admonenti de periculis imminentibus ab Ausidio Cassio, inter alia hac commoda rescribat, quod non posset reum facere, quem nullus accusasset, & milites amarent. Vulcat. Gallican. in Cass. Verba profecto digna philosopho pro firmando statu Reip.: ne scilicet rei, inauditi, & indefensi, tanquam innocentes periisse putentur: Tacit. d. l. & 15. ann. & evitetur seditio ad vindictam: Sæpè enim alii, etiam si nullam societatem cum talibus contraxerunt, tamen oppressorum misericordiâ, metuq; ejusdem sortis, iis opitulantur, & sub specie ultionis in vindicandis injuriis succedunt. ex Orat. Cicer. ad Senat. apud Dion. libr. 44. Afflictæ magnatum fortuna facilè multorum opes alliciunt ad misericordiam., Cicer. p. L. Manil. Furius Camillus M. Manlium Torquatium tyrannidis affectata reum in jus vocari, ac causam dicere jussit, nec inauditum necari voluit. Liv. lib. 6. Plutarch. in Camill Flor. l. 1. Valer. Max. l. 6. c. 3. n. 1. Eodem modo actum fuit, cum Sp. Cassio perduellionis insinulato: Liv. lib. 2. Dion. Halicar. lib. 8. Valer. Max. d. c. Cicer. philip. 2. & in Orat. pro domo Marc. Cæsto: Pet. Arod. lib. 1. rer. judic. post. Frustrâ a historiis accusatus à Jacobo Fontejo de prisca gente Cæstorum c. 3. Extat enim apud Valer. Max. lib. 2. c. 7. n. 15. Cæsto autem, non tam severitas disciplina militaris, quàm perduellio, & in dæso imperij, inscio populo, apud Senatum causa fuit supplicij ex L. Valeria, de quâ infra ex authoribus allegatâ. Et Asiatico, Cajana cædis delato apud Claudium, quamvis secreto, & summarissimè, vel, ut Tacitus loquitur lib. 11. ann. non datâ senatus copiâ, intra cubiculum Claudii; vel, ut Dio lib. 60. apud ipsum Imperatorem, audito.

Eloquentia Romana princeps, & idea perfecti oratoris Antonius, ad depulsionem Legis Appuleia Majestatis, in causa Norbani, referente Cicerone 2. de Oratore ob excitatam seditionem, & in eâ incarcerationum, & carnificis manibus miserrimè enecatum Q. Servilium Capionem, de quo Valer. Max. lib. 6. c. 9. n. 13. demonstravit, etsi omnes molestæ seditiones fuissent, iustas tamen fuisse non nullas, & propè necessarias. Sic translaticium est in Scholis JCrorum, cum vix ullum delictum tam sic notorium, quod habere non possit aliquam excusationem, etiam ad

3
Summariam informationem facti reum citandum esse, ad minimum ad allegandas causas, quare non censendus sit incidisse in panam legis pretenſe: De quo satis prolixè in causa anno Christi 1478. die 13. Aprilis, laqueo suspensi Francisci Salviati Archi-Episc. Pisani; & carcerati Raphaelis Riarj Cardin. à Laurentio Mediceo, & aliis Florentinis, Egnat. lib. 6. cap. 5. Fulgos. lib. 6. c. 3. contra Sixti IV. Pp. excommunicationem scripserunt, Marian. Socinus inter cons. Curt. Senior. cons. 20. Arcetinus cons. 163. Hieron. de Tortis cons. impresso post consil. Butrij, & alij, quos allegat & sequitur Menochius de arbitr. jud. quæst. cas. 542. n. 21. & seqq. & Clarus prax. Crim. q. 9. n. 3.

Idq; fieri non caret ratione. In monarchico enim statu aliàs auri vis, & opes semper infensæ Principibus, Sossio monente ap. Tacitum d. lib. 11. ann. de Tyberio in specie idem ibid. & lib. 6. in exemplo Sex. Marij. & Dio lib. 58. de Caligula Dio lib. 59. de Nerone Xiphilin. & Tacit. lib. 12. in exemplo Statilij Tauri, lib. 14. Seneca, lib. 16. Melle, in Agric. matris Agricole de Maximino Capitolin. Addiderimus nos & rerum gestarum gloria. Nam Principes nihil magis, noctes atq; dies mordet, quàm si ea non sua, sed Ducum suorum virtuti, ac prudentiæ adscribatur. 1. Samuel. 18. v. 7. Plato de rep. pag. 725. Diod. Sicul. 19. c. 71. Demosth. in orat. ad Philip. epist. callido sæpè artificio à malevolis aulicis; quos pessimum genus laudantes nominavit Tacitus in Agric. cujus quasi interpretes Polyb. lib. 4. in fin. & Mammert. pæneg. ad Julian. Lips. ad Tacit. pagin. 565. Quæ omnia more suo sic contraxit arcanorum dominationis oculatissimus observator Tacitus lib. 1. hist. Nobilitas, opes, omniſſi, gesti q; honores, pro crimine; Et ob virtutes certissimum exitium. Ipsis igitur Ducibus summo studio imitandum exemplum Joabi; 2 Sam. 12. v. 27. Germ. Cas. Tacit. l. 2. ann. Jugurthæ Salust. in Jugur. L. Pisonis, Vell. Patern. lib. 2. Agricole, Tacitus in Agric. rati conscientiam facti satis esse. Tacit. d. l. ne togantur contra suos Claudios cum Cn. Domitio Corbulo super felicitate priscorum Ducum suspirare Dio lib. 60. vel cum Martio Coriolano apud Tullum; & ingratos Antiates sub velocitate jactorum lapidum exspirare Plutarch. in Coriolano Dion. Halic. lib. 8. In populari verò, & optimarum statu nihil frequentius, quàm invidere, calumniari, & odisse, quorum virtutes æquare non possunt malevoli, Plena exemplorum Græca, Romana, &
omni-

omniumq; gentium est historia. Per legitimos igitur tramites, calumniantium iniquitates expellere expedit: Si enim accusasse sufficit, quis erit innocens, ut laudabiliter, cetera illaudabilis apostata Julianus dixit? Ammian. Marcel. lib. 18.

E contrario antiquorum scripta, & Leges, perduelles, Majestatisq; delatos occidi jubent, intersectoribusq; premia maxima proponunt l. 35. ff. de relig. & sumpt. fun. Bodin. de rep. lib. 2. c. 5. in pr. Joan. Sarisber. l. 8. Policr. c. 17. in pr. & libr. 3. c. 15. 18. 19. Lips. ad Tacit. pag. 198. 524. Valeria Lex, quam ex causâ ab Halicarn. & Valer. Maxim. lib. 4. c. 1. n. 1. prodiit Fasces Vallerii nominat Cicero ap. Dion. Cass. lib. 45. (tertio post exa-
Bos Reges, & Vr. Con. 243. anno lata, de qua prater Valer. Max. & Halic. lib. 5. L. 6. libr. 2. Plutarch. in parall. Solonis & Public) primò occidere, postea necis causam judicari sanciebat, Si quis injussu populi magistratum amantississet, aut regni occupandi consilia iniisset:

Videbant enim viri prudentissimi, libertatisq; patrie amanti-
mi, quoties nec leges satis tuerentur tranquillitatem publicam, nec magistratus ad LL. tutelam sufficerent, & in temporum novitatibus opus esset institutis non tam optimis, quam ad presentem rerum statum accommodatissimis, necesse esse etiam tyrannica interdum potestate uti. Dion. Halic. lib. 5. Ideoq; etiam Valeria nec quicquam derogabat Lex Portia de suppliciis, vel jure Civitatis Scipio Gentil. de L. Portia thest. 59. & 148. quam non M. Portius Cato Censorinus, ut perperam multi, etiam alias magni, opinantur; sed Portius Laca tribunus pl. tulit. Idem th. 4. & de L. Cornelia th. 16. ex antiquo nummo, in cujus una parte P O R T I U S L Æ C A, in alterâ P R O V O C O. Hinc reperitur apud Sall. de Catil. itum est in Catonis sententiam, conjuratores more majorum puniendos esse censentis. Sic apud Sveton. in Nerone c. 49 Nero cum hostis fuit judicatus à Senatu, pronunciatum est, ut more majorum puniretur.

Ex eadem Lege Valeriâ etiam manavit, quòd, secus quam in omnium aliorum scelerum reatu convictis contingit, perduellionis delatus non integro statu mortuus fuisse putetur, qui ante damnationem è vita properavit, nisi ab heredibus aut successoribus suis purgetur; adeo prius judicatus quam accusatus censetur h. ult. ff. ad Leg. Jul. Mtu l. 6. 7. 8. cod. in C.

4

Ad hanc Legem Valeriam respexit J.C. Ulpianus (argto l. 24. ff. de capt. & post-lim. reb. l. 118. ff. de verb. sign) in l. 6. § 9. ff. de injur. rup. & irr. f. i. cum ait: Si fortè latro manifestus, vel seditio prærupta, (nota eadem phrasis Tacito lib. 5. ann. prærupta, &urgens, vel ut legit Lips. vergens dominatio) factioq; cruenta, vel alia justa causa moram non recipiant, non pænæ festinatione, sed præveniendi periculi causâ punire permittitur, deinde scribere &c.

Rebellemq; impunè occidi, & deinde judicari posse, communem esse opinionem scripserunt, Bossius in tit. de heret. n. 19. & in tit. de crim. lesa Mtis. n. 119. Philip Portius lib. 1. opin. comm: concl. 2. Gigas de crim. lesa Mtis. lib. 3. rubr. de pluribus & variis quest. 9. 13. n. 5.

Sicq; de facto consulti responderunt, Ruinus conf. 4. lib. 5. Ferret. conf. 31. Videantur Br. ad extravag. & And. Geil de PP. lib. 2. c. 3. Gabr Rom. lib. 7. concl. 11. Decian. 861. 3. conf. 19. n. 87. ibiq; alleg. & in tr. Crim. lib. 7. c. 40. Pevegrin. de jure fisci tit. 1. lib. 5.

Quæ verò ex Socino, Aretino, Torto, Menochio, Claro, & aliis, de citatione ad allegandas causas depulsionis Legum, in criminibus etiam notoriis, supra addicta fuerunt, de larantur non procedere, quando ex evidentiâ facti, puta in homicidio, planum est, nullam reo posse competere defensionem, ob qualitates, à lege requisitas ad necessariam defensionem, deficientes: ut illi ipsi dictis locis, & Socinus præterea De citatione art. 7. n. 7. & Illico Ummig in Process. diff. 5. n. 44 tradiderunt.

Eadem aut similis Lex viguisse videtur apud antiquos Germanos nostros ab atate Herminij Cheruscorum Ducis, à Romanis in devotam partem Germaniæ illata, argumento eorum quæ habet Dio l. 56 & Flor. lib. 4. c. 12. Vell. Patere. lib. 2. Tacit: 1. ann. Et exemplorum Principum, qui ob turbas Reip. & libidinem dominationis in omnes, vel in exilium pulsi, vel etiam ex insidiis suorum oppressi fuerunt, de quibus ex Grecis, Latinis, & nostratibus historicis Goldastus lib. 1. Bohem. à cap. 4. usq; ad 8. non à Carolo M. primò inventa, sed per concessam autonomiam informata, de qua Munsterus in Cosmogr. Aventinus lib. 4. ann. Bojar Caspar Schütz rer. Pruss. pag. 171. Mercator ex Anea Silv. in descript. VVestphal. Ejusq; mentio aliqua in Receptibus Imperij in Reform. Frider. III. anno 1442. Maximiliani I. anno 1495. vulgò dicitur das heimliche Westphalische Gerichte. Et ab Heinricho VII. Imp. anno 1312. in Insubriam reducta; à gl. & Dd. vocatur secreta

secreta informatio. extat in extravag. tit. : quomodo in laesa
Majestatis crim. procedend.

*Rationes satis pregnantes Ulpianus, Vir non in scholis tantum,
sed in ipsa Rep. versatissimus, Imper. Alexandri Cancellarius addidit.
Respexit autem procul dubio ad Marc. Portij Catonis consilium ap. Sal-
l. Ist. de Catilin. Conjur. Cætera, inquit, maleficia tunc persequar-
e cum facta sunt, hoc nisi provideris, ne accidat; ubi
evenit, frustra judicia explores. Quod ejus monitum cum
Cicerone Senatus Romanus secutus est, magnamq; apud omnes laudem
ex eo meritum fuit Cato, consentibus Joan. Friderico, Elect. Sax. & Phi-
lippo Landgraffio Hessiæ, in scripto quodã cõtra Heinricum Ducem Brunf.
ap. Hordled. l. 4. c. 5. n. 29. de causis belli Germ. Faciunt tradita Vellej Paterc. l. 2.
Ad quam sententiam Catonis in plurimis collimant ea, quæ habet Dio
lib. 45. in orat. Ciceri contr. Anton. inter quæ hoc quoq;: Plura negocia
oportunitate occasionum, quàm viribus rectè confecta
esse. Pharesmanes Rex Iberiæ per filium suum Rhadamistum fratri
Mitbridati regnum Armeniæ erepturus, eumq; occisurus, suadebat filio
vim differendam, & potiozem esse dolum, quo incautus
opprimeretur. Tacit. 12. ann. Omnium præstantissimum,
judicat Plutarchus in parall. Pelopidæ & Marcell. per tenebras, & fal-
laciã rerum gestarum tollere tyrannos.*

*Et quis cohortibus armatum in jus etiam vocaret? quis arces ac
propugnacula tenentem comprehenderet? nonne præstabilius est vim ad-
bibere, quàm legis actiones nimis religiosè conquirere? Bodin. de Rep.
lib. 2. c. 5.*

*Tritissimum est, inter arma silere Leges, Sic C. Mari-
us reprehensoribus suis, quod in bello Cimbrico quedam juri contraria
egisset, respondit, se ob armorum strepitum Legum vocem non potuisse
exaudire. Plutarch in Mario, & Rom. apoph. Et Pompejus Mamertinis
Messanenensibus in jus ad se vocatis, sed fori præscriptionem ex speciali Pri-
vilegio, à Romanis concessa, opponentibus; nunquamne nobis gladiis suc-
cinctis Leges recitare desinetis Idem in Pomp. Quod ipsum si ullo in alio,
certè in nostro casu locum habet. Hic tibi plus sit buccina, quàm gallo-
rum cantus, plus acies instruere, quàm actiones instituire, plus pilo,
quàm*

quàm stylo pugnare. Nam quid mollia in durissimis? Necessitas hie
in tempore, spes in virtute, una salus ex victoria. Magnus magnorum
debellator & victor expertus monet: In summo periculo timorē
misericordiā non recipere. *Cesar. lib. 7 belli Gallici. Et Cato: Ve-*
rendum, ne mansuetudo, & misericordia, si talis arma
ceperit, in miseriam convertatur Sallust. ibid. Odium ultra
metum etiam durat, & ne invictis quidē deponitur, neq;
ante invisus quis esse desinit quàm esse desuit, Patere. lib. 2.
Si igitur in præsentia crescentis plātæ radicem facilè præ-
cidere possis, non est cunctandum, nec expectandum,
ut acceptam injuriam periculo ulciscaris, cum adversa-
rii conatus opprimere liceat, sicuti de Paleologo Lachane ce-
dem procurante narrat Gregoras lib. 5. c. 5. Et satius est perdere, quàm
ipse perire. Quod nimis serò sapuit Titus Vespasianus Imperator, amor
& delitiæ humani generis ductus, qui jam agonizans suspexit calum,
multumq; conquestus est, eripi sibi vitam immerenti; neq; enim exta-
re ullum suum factum penitendum, excepto duntaxat uno. Sueton. in
Tit. c. 10. quod videlicet Domitianum fratrem, à quo certò sciebat sibi
insidias parari, non interfecisset, explicante Xiphilino ex Dion. lib. 66.

Præterea ita armatorum solas minas ledendi Principes, quis
adeo hospes in historiis, ut nesciat plus periculi creasse rebus. & in-
commodi, dilata quam celeriter expedita salute civium, quæ suprema
Lex Reip. Saluti autem unius membri salus totius corpo-
ris præferenda, *Authent. res qua. C. communia de legat Cic 3. offic. & 8.*
Philipp. Digitum præcidere oportet, si ob eam rem gangrana non sit ad
brachium ventura, Varro in fragm. Et jactura unius civis siniat intesti-
num bellum, vociferabantur optimates in condemnatione Manlij apud
Lib. lib. 6. Fortes ac strenui insistent spei, timidi & ignavi
ad deliberationem formidine properant Tacit. lib. 2. histor.
Nullusq; contationi locus est in consilio, quod non po-
test laudari, nisi perfectum. *Idem lib. 1. histor. Audendo, a-*
gendoq; res Romana crevit, non segnibus consiliis, quæ
timidi cautavocant. Lib. lib. 22. Et quid contatione opus, ubi

bi periculosior est quies, quam ipsa temeritas? Tacit. l. i. hist.
Quod optimè intelligebat Helematus, de quo Justinus lib. 26. Et Macrinus,
de quo Herodian. lib. 4. Dio lib. 78. Imò eos, quibus Princeps minatus fuit, ne-
cessitate ipsa cogi, vel de inferenda, vel patiendâ injuriâ cogitare, ex
oratione Manlij ap. Liv. lib. 6. scripsit Macchiav. lib. 3. de Rep. c. 6. Verus
Jambus extat apud Clementem Alexand. lib. 4. Ἐρωτάων: Τις δὲ ἐστὶ δού-
λῳ τῷ Ἰακωβῷ, ἀπελευθῆναι; Qui mortis est servus, timore is haurit va-
cat. Quod vel his duobus edocemur exemplis, ut non opus sit aderven-
dum sensum cum Heinricho Stephano l. 6. schedias. c. 20. interpungere textū.
Commodus Imp. Prætorianis militibus Letum, Electumq; præfecerat,
sed quia iidem vitæ ejus turpitudinem quandoq; reprehendebant, de-
crevit eos, cum multis aliis, & Martia concubina prædilecta è medio
tollere, quos omnes in schedulâ descriptos habebat, quàm cum pulvi-
nari subjecisset, eamq; puer manè invenisset, è cubiculo egressus Mar-
tiæ legendam porrexit, quæ Leto & Electo; hi cognito præcipiti suo
periculo ipsum sequenti nocte, dato prius veneno per Martiam haud va-
lido, interfecerunt, Herodian. lib. 1. Dio. lib. 73. Michael Franlus seu Bal-
bus, Dux bonus in militiâ, per quem Leo Armenus vel Pardus, Impe-
rator Constantinopolitanus ad imperium evehus fuerat, imprudens
sapius postea de Imperatore suo locutus, in periculo vitæ aliquoties fu-
erat, & tandem cum aliquibus conspiraverat de tollendo Leone Imp.
Sed proditâ re captus fuit vesperâ nativitatæ Christi. Eum Leo sta-
tim, se inspectante, vivum comburendum decernit. Sed intercedit
conjux Augusta ut supplicium differatur: In compedes igitur com-
pingitur, & Rex potentiam ejus suspectam habens, ne elaberetur,
claves vinculorum ad se recipit, custodiamq; Michaelis Papiæ cuidam,
eujus aliâs cura erat captivorum, mandat. Regi multa exindè eâ
noctè oberfabantur animo; mediâ igitur surgit, sine ministris acceptâ
carceris clave ingreditur custodiam, in pavimento cum custodibus Pa-
piam, Michaellem verò in lecto securum dormientem invenit, simu-
lans non curare discessit, iram tamen motu manus indicans; quod &
custodibus quidam dormire simulans vidit, & postea cæteris enarra-
vit. Papias ubi Michaeli retulit, is è vestigio literis suadet aliis con-
spiratoribus celeritate opus esse, & quidem hac nocte sanctâ, quâ nibil
timeatur, facinus pulchrum esse adeundum, ne ipsorum consilia, si res
diutius

Antius trahatur, in apertum perducantur. Circa maturarium igitur cum Regales Cantores templum ingrediuntur, ac suavissimè psallunt, & ipsi conspiratores irrepunt, paulò post sequente Rege, qui, dum & ipse Rex canere incipit voce paulò acutiore, in angulo quodam occultati ex improvise nudatis ensibus erumpunt: rege autem ad altare fugiente, homicida sequentes ipsum virapiunt, caput abscindunt, & dextram rescant, corpore multis vulneribus confosso: quod in hyppodromum tractum abjecerunt, Michaelémq; Regem proclamarunt, qui adhuc pedibus vincula gerebat, ad quæ clavis, quam Leo secum tenuerat, cum reperiri non posset, effracta sunt. Post Joan. Zonoram prolixè Cuspinian. in Leone Pardo. Et Curosalates. Adeo verissimè dictum à Valerio M. l. 9. c. 6. m. 3. impiam prodicionem celeri pœnâ vindicandam esse. Turumq; etsi non semper honestum, censente Erasmo in Apophth. libr. 6. Theodati Chij consilium sequi, qui reliquis consiliariis Regis Ægypti consultantibus, an Pompejus victorem Casarem fugiens recipiendus esset; nec ne, consulebat; recipiendum quidem, sed evocandum, quia mortui non morderent. Plutarch. in Pomp. & in Bruto., Et Imper. Commodum, qui cum à Patre in supremis admoneretur, attritos jam barbaros ne permitteret vires recipere, respondit: ab incolumi, quamvis paulatim, negocia perfici posse, à mortuo nihil. Aur. Victor. in Commodo.

Præterea justior non est ulla pœna, quàm pati, quàm quis in alium uti antea voluit. tot. tit. ff. quod quisq; jur. sicuti divinis Mat. 7. 8. 12 Colof. 3. in fin. humanisq; literis est commendata ab Alexand. Imp. apud Lampr. Et Seneca in Troade, ibi: Quod quis fecit, patitur; authorem scelus Repetit, suoq; premitur exemplo nocens. Sæpeq; redeunt fraudes malignantium, ut sagitta in verticem sagittarium, Cassiod. ep. lib. 5. & Auson. ep. 71.

Doloq; non videtur fecisse, qui fraudem exclusit: ut religiosissimus, quamvis ethnicus, Jctus Papirianus, qui mori maluit quam fratricidium Caracalle in Getam excusare, Elian. Spart. in Caracall. scripsit lib. 77. § 31. ff. de leg. 2. Hominem enim homini insidiari nefas est, sed cum sit, jure etiam evenit, quod quis ob tutelam corporis sui fecit. l. 3. ff. de Just. & Jur. Et frustra legum auxilium implorat, qui contra leges peccat. l. 37. in fine ff. de minor. ne hæ ei fiant ludibrio. l. ult. §. fin. vers. ubi autē, de bonis que lib. Et Ulpianus iterum respiciens ad L. Valeriam dixit

lib. 7. §. 3. ff. de dolo malo Veteres dolum bonum nominasse. & pro soler. ià hoc nomen habuisse, max: mè si adversus hostem, latrone mq. quis machinetur. *Quæ verba à Plauto ita efferuntur*: Doli non sunt doli, nisi altu colas: *Et à Plinio lib. 8. ep.* Decipere pro moribus temporum, est prudentia. *Unde non degeneres eas censet insidias Tacitus lib. 11. ann. quæ usurpantur adversus transfugas, & violatores fidei.*

Deniq; cum aliis omnibus dominandi libido superior sit in his qui alta cogitant, metu nisi coercueris, hic etiam sibi locum vendicat meritum C. Cassij, quo usus in persuasionem retinendi moris veteris, quo servi omnes, quotquot sub eodem tecto mansitaverant, quando ab uno eorum dominus interfectus erat, ad supplicium agebantur, absq; ullâ commiseratione numeri, ætatis & sexus, ut sua dominis plena ab iis constaret securitas: Habet inquit aliquid ex iniquo omne magnum exemplum, quod contra singulos utilitate publica rependitur. Tac. 14. ann. ibiq; Lips. p. 394; Cujac. lib. 1. obs. 18. Quo respectu etiam justissimam severitatem pronunciavit Ulpianus per quam evidens utilitas publica procuratur. l. 1. §. 1. ff. de inc. ruin. naufr. Horridæ, & tristis severitatis acta, strictasq; & inexorabiles vindictas, utilia esse Legum munimenta Valerius M. lib. 6. c. 3. in pr. Unde cum non tam ulciscendi causâ, quam ut in præsens scelerati cives timore ab impugnanda patria deterreantur; & in posterum documentum statuatur, ne quis talem amentiam imitari velit; charitasq; liberorum amiciores parentes Reip. faciat; id omne quod hic per se crudele videtur, præsertim quod cum memoria delinquentis damnata, infamie & prohibita faciionis testamenti pena ex l. 5. C. ad L. Juliam Mris. etiam in liberos transeat, sit excusabile; uti antiquum id esse, & omnium Civitatum commune scripsit Cicero ep. 15. ad Brut. Et quicquid valde utile, id fieri honestum, etiamsi antea non videretur. 3. offic. De his more suo doctè, & eleganter Duarenus tit. ad L. Jul. Mris. c. 4. in pr. Cum hoc iudicium, munimentum sit publicæ securitatis, & tranquillitatis, & ad id facinus vindicandum pertineat, quod multò exitialius est Reip. non est mirum, si plerq; hic aliena à jure communi reperiantur.

Celeri

7

*Ceteri, eâ; sine strepitu forerfi, executione. & rangu em ferè ab sç
infidiis ad avertendum periculum à Republica visi sunt. Romanis, si ante
fiatu populari, in Sp. Melium, Liv. lib. 4. Fier. lib. 1. Val. M. lib. 6. cap. 3.
Cicer. pro dom. Augustin. de Civit. Dei lib. 3. cap. 27. in T. & C. Gracchum, &
M. Fulv. Flaccum, Vell. Paterc. lib. 2. Plutarch. in Gracch. Appian. de bell.
civ. lib. 1. Flor. lib. 3. Orof. lib. 5. c. 11. Plin. Jun. tit. 65. Sallust. in Jugurth. Epit.
Liv. lib. 58. & 61. Val. M. lib. 6. c. 3. In Glauciam, Appulejum Saturninum,
Epit. Liv. libr. 69. Paterc. libr. 2. Aur. Victor. Plin. Jun. tit. 73. Cicer. pro Rabir.
Brutus, & Castius cum complicitibus in Cesarem, nihil tale cogitantem
in ipso Senatu. Plutarch. in Caf. & Sæton. c. 82. Dio lib. 44. & 52. Epit. Liv. lib.
116. Appian. lib. 2. bell. Civ. Paterc. l. 2. Flor. l. 4. c. 2. Orof. 6. c. 14. Entrop. 6. c. 6.
Sub Principatu verò; Tiberius in Seianum Sueton. in Tiber. Dio lib. 58. Val.
M. lib. 9. c. 11. in fin. Juven. Satyr. 10. T. Vespasianus in Aulum Cecinnum.
Sæton. in Tito; Vocatur à Dione Alienus libr. 66. vide Lips. ad Tacit. pag. 469.
Galba in Cl. Macrum, & C. Fontejum Tacit. lib. 1. hist. Plutarch. in Galb.
Commodus in Perennem, & Cleandrum Herodian. lib. 1. Dio lib. 72. Seve-
rus in Plautianum, Herodian. li. 3. Spartian. in Severo Dio & Xiphilin. lib. 75.
& seq. Arcadius in Eutropium, Hist. trip. lib. 10. cap. 4. & Zosim. Valens
in Procopium, Hist. trip. lib. 7. c. 7. Cuspin in Valentin & Valen. Probus in
Saturninum Gallum, Vopis. in Saturn. Diocletianus in Cerausium, seu
Crausium, Orof. lib. 7. c. 16. Enseb. lib. temp. & Cuspin. Theodosius Jun. in
Joannem, Procop. & Socr. Byzant. item Cuspin. in Theod. & Valent. Leo Thrax
in Asparem, ejusq; filios Ardaburem & Patriciolum. Jordan. l. æ Orig.
Gothor. Idem in ann. sub 470. Zeno in Leontium, & conjuratores, Cuspin. in
Zenon. Justinus in Vittalianum, Idem in Justin. Michael Balbus in Eu-
phemium, Cedren.*

*Apud Israelitas, Jojada Pp. in Athaliam, 2. Reg. 11. & 2. Pa-
ral. 23.*

*Apud Persas, Filij Hyllaspis, & socij in Smerdem falsum, seu
Spendadatem Magum, ejusq; fratrem Patizitem. post Ctesiam & Herod.
Justin. lib. 1. ex Trogo. Artaxerxes Longimanus in Artabanum, Guid. Cte-
sias in Persici pag. 4. Herod. & Justin. lib. 3.*

*Apud Græcos, Alexand. M. in Parmenionem & Philotam,
Strabo lib. 15. Plutarch. in Alexand. M. Justin. lib. 12. Pyrrhus Rex Epiri
in patruelem suum Neoptolemum, Plutarch. in Pyrrh.*

*Apud Spartanos Agesilaus Rex, tum in eos qui coitione factâ Isso-
rium, munitum & expugnatum difficilem locum, occuparant; tum in
bos*

dos, qui noctu sub Thebanorum irruptionem simul convenissent, Plutarch. in Agefil. & Ælian. Var. histor. lib. 14. c. 25. Athenienses, in XXX. tyrannos. Xenophon in Grecan. lib. 2. Justin. lib. 5. in Cylonem, Herod. lib. 6. Plutarch. in Cylon. in fratrem Thimoleontis, Plutarch. in Thimol. in liberos Pisistrati per Hermodium & Aristogitonem Herod. lib. 2. Plutarch. de sera Numin. Sind. Aristot. 1. Rhetor. Justin. libr. 2. Thessali, in Jasonem Phareum, Xenoph. in Græc. lib. 6. Heracleenses, in Clearchum per Chionem & Leonidem, Justin. lib. 16.

Apud Siculos, Guilhelmus in Majonem Amiratum per Matth. Bonellum, Thom. Fazell. de reb. Sicul. lib. 7. c. 4. Hugo Falcandi de Sicil. calamit. lib. 6. c. 5. Ioan. Michal Brut. de instaur. Ital. lib. 2. Ferdinand. Arragon. in Capopolum, Macchiav. lib. 3. c. 6.

Apud Mediolanenses, Dux Philippus in Gabrinum Fundulum, Fulgos. libr. 9. c. 6.

Apud Venetos, Resp. in Marinum Faletrum suum Ducem, Fulgos. lib. 6. c. 3. Egnat. lib. 3. cap. 4. in Biamontem Teupolum; Idem libr. 3. c. 5. in Fran. Balaunum, Egnatius lib. 6. c. 5.

Apud Gallos, Henricus III, in Henricum & Ludovicum Gvilffos fratres. Arnold. Ferron. sub anno 1588. Nostrâ atate Ludovicus XIII. in March. de Anchorâ.

Apud Scotos, Jacobus I. in Gvilhelmum VI Duglessium Ducem Turo-nensem: Et Jacobus II. in Guilb. Duglaß. Pro-Regem Scotia, Henning. geneal. tom. 4. part. ult. pag. 178. & seq.

Apud Svecos, Byrgerus in Ericum & VValdemarum germanos suos. Idem eodem tom. pag. 235.

Apud Polonos, Boleslaus Distortus in Sbigneum fratrem notum, frustra ejus opem implorantem contra hos, qui jurgio de industria ipsum aggrediebantur. Crom. lib. 5. Stephanus Bathorius in Samuelem, & Christophorum Sbarovios, Salomon Neugebauer lib. 10. rer. Polon. & Laur. Moller. in hist. Sept.

Apud OstroGothos, Theodericus in Odoacrem, Cassiod. & Procop. lib. 1. bell. Goth. Jordan. in annal.

Apud Hungaros, Ferdinandus I. in Georg. Martinusum ex monacho Cardinalem, & Episcopum VVaradiensem. Thuan. lib. 7. Rudolphus II. in Michaëlem Principem Walachia per Bastam.

Historie autē sunt judicata, & testimonia Fab. Quintil. instit. Orat. l. 1. c. 4. Earumq; usus in ipso jure: l. 2. ff. de orig. iur. l. 1. ff. de offic. pras. Prator. l.

1. ff. de offic. quest. l. 3. ff. de offic. praetor. l. 8. ff. l. Jul. M. l. 36. ff. de solut. l. 1. §. 1. ff. de contrah. empt. §. 5. Instit. de empt. l. 39. ff. de penis. & passim Instit. de I. N. G. & C. & in princ. Instit. qui §. q. ex c. m. n. p. & tot. seq.

Nihilq; talibus profuerunt majorum, vel etiam propria prioris temporis merita. M. Manlius unde Gallos depulerat, inde ipse precipitatus est, cum fortiter de fensam libertatem nefarie opprimere conatus fuerat. Cujus ultionis hac praefatio fuit: Manlius eras mihi cum praecipites agebas Senones; postquam mutari cepisti, unus factus es ex Senonibus. Valer. M. lib. 6. c. 3.

Nec novum quod in talibus suppliciis sumendis licitorum, & carnicum ministerio fungantur milites: Nam & olim jussu Dictatorum & Principum sancti sunt, imò & centuriones, ac tribuni. Ex Tacito Arriano, & Seneca Lips. ad 15. ann. Tac. pag. 48. in quo sibi prospicere solebant accepto ab Imperatore libello, quo cades injungebatur. Solenne autem erat perpetrata cede illis verbis resarre: factum est quod imperasti, ut ex Tacito, Herodiano, & aliis firmat Scipio Gentilis de jurisd. lib. 1. c. 17. Et sunt qui de tali ministerio militum simpliciter accipiunt verba Ulpiani in l. 4. ff. de offic. Procons. cum ait: Nemo Proconsulum statores (ita enim prostratoribus rectè se legere opinantur, adjuncti verbis Ciceronis epist. ult. lib. 2. famil. ibi, existimavi faciendum, ut ad restatores licitoresq; cum literis mitterem. Vide Rehard. 1. Varior. 12.) suos habere potest, sed vice eorum milites eo ministerio in provinciis funguntur, &c. Stator autem dicitur, qui adstat lateri magistratus, & corporis est stipator, ut si quando opus sit, ad imperium, nutumq; Regis praesto foret, restis Alexandro ab Alex. cr. genial. dicit. Et glossa interpretatur, idem esse quod apparitor. d. l. 4.

Extra speciale autem mandatum, ut militi, vel cuicumque privato, vi decicere, aut interficere liceat delatum, aut suspectum tantum, anceps est dubitatio: quia fieri potest, ut is, qui jus habet imperij, malit talem in commodius tempus relinquere, quam periculosus, ac cruentis motibus occasionem dari, qui plerumq; seq. qui solent, iis violatis, aut interfectis, qui validam habent factionem in populo, aut externos etiam amicos. Certè an rem in id periculum adduci velit Rex, aut populus, incertum est. Favonius Stoicus, Senator Romanus, dicebat, Pejus esse bellum civile quovis dominatu illegitimo. Plur. in Bruto. Firmat id exemplo Iasonis, ex 2. Maccab. 5. §. 6. Icsuita Menochius lib. 3. palis.

pol. c. 9. n. 3. ubi admonet Principem, si aliqua turba corripuerint tranquillitatem Reip. ut semper meminerit, contra cives bellum esse; quantumque sanguinis suorum sparserit, tantum Reip. vires infringi, ac debilitari, qua tot civium minuta capitibus, ad eam deventura sit imbecillitatem, ut externa bella, si forte ingruant, propulsare non possit &c. Rectè igitur gravissimam esse deliberationem, libertas an pax placeat, prudentissimus Tacitus scripsit. Hugo Grot. de jure belli, ac Pac. lib. 1. c. 4. n. 19.

Nec his de ministerio militum officit responsum Senatus Rom. ap. Eutrop. lib. 4. c. 3. nunquam placuisse Imperatores bellicos à suis militibus interfici. Loquuntur enim ibidem in casu, quando externus aliquis hostis à propriis suis militibus proditoriè necatur. Viriatus Lusitanus Romanorum arma per quatuordecim annos fortiter contriverat, contra hunc Capio consul missus, spe magnorum præmiorum militibus Viriati persuaserat assassinium, qui postea Romam cum pervenerunt flagitantes quod promissum ipsis à Capione fuerat, illud audire coacti sunt: De eo Orosius lib. 5. c. 1. sic: In hoc solo Romanis fortiter circa Viriatum agentibus, quod percussores ejus indignos præmio judicaverunt: Et Val. Maximus lib. 9. c. 6. n. 4. nominat eam victoriam non meritam, sed emptam. Ad eundem ferè modum Senatus referente Tacito lib. 2. ann. in fin. ad exemplum Fabricij, de quo Plutarch. in Pyrrho, & in Apoph. lib. 9. dec. 4. & lib. 2. dec. 5. Epit. lib. 13. Flor. 2. c. 18. Val. M. lib. 6. c. 5. Eutrop. lib. 2. Gellius lib. 3. c. 8. Alian. Var. histor. lib. 17. Cic. 3. offic. & 5. de fin. Senec. ep. 121. Front. lib. 4. stratag. 4. Suidas in voce Pyrrh. Claudian. de bello Gildon: & eò respiciens Flor. lib. 2. c. 20. ubi scribit Aquilum Romanorum arma contra fas moresque majorum medicaminibus impuris violasse. & quorundam majorum suorum (de legatione Martij, & Attilij ad Regem Persicum, qui in relatione expeditionis sue de re nullà magis gloriabantur, quàm de decepto per inducias, & spem pacis, Rege. ap. Lib. lib. 2. dec. 5.) Germano cuidam, non Germano, ut censet Lipsius, quamvis Cattorum Principi, literis Herminij mortem promittenti, si patrandæ neci venenum mitteretur, respondit; Populum Romanum hostes suos non fraude, neque occultis, sed palàm, & armatum ulcisci. In bello enim justo, etsi quicquid in hostibus facimus, jus belli defendat, dicente Marcello ap. Lib. lib. 11. sicque hostem immisso percussore interficere liceat de jure gentium; non tamen hoc exaudiendum est ratione fidei expressæ, vel tacite; debetque percusso: quo casu etiam contra jus gentium faciunt

gentium faciunt, qui talium merentur opera, Hug. Groc. de iure bell. & pac.
lib. 3. c. 4. n. 18. Non mirum igitur & tunc, in assassinio Viriati, cau-
damnam, & rejectam fuisse. Scipio apud Livium lib. 26. & sua, &
populi Rom. interesse ait, ne quid quod uspiam sanctum esset,
apud ipsos violaretur. Dixit uspiam; ecce quid Alexander M.
ad Darium? apud Curt. lib. 4. impia bella suscipitis, & cum ha-
beatis arma licitamini hostium capita. Talem victoriam, &
mortem morte punivit David, 2. Sam. 1. Alexander M. Justin. lib. 12. Plu-
tarch. in Alex. Curt. lib. 5. Julius Caesar, Plutarch. in Bruto & in Pomp. Ipse Cæs-
belli civil. lib. 3. Imp. Claudius, Dio lib. 60. in pr. Ioseph. lib. 9. cap. 13. Vitellius
Tacit. 1. Histor. Julianus & Severus, Dio lib. 73. Herodian. lib. 3. Maximus
Jul. Capitol. in Maxim. Valens, Cuspin. in Valentin. & Valens Aurelianus, Ta-
citus, Probus, Vopisc. in eor. vitis. Diocletianus Oros. lib. 7. c. 16. Vopisc. Pomp.
Latus in Numer. & Dioclet. Theophilus, Aimoinus, & Cuspin. in Theoph. sibi ipsis
eo modo de securitate prospicientes ex monito Darij ap. Justin. lib. 11. Re-
gibus Regale nomen magnum, & sanctam videri, ait Cicero in Orat.
pro L. Manil. Tacitus 1. histor. respiciens ad Ciceronis ep. 15. ad Brut. & Sve-
tonij in Titoc. 6. vocat Principum munimentum ad præsens, &
in posterum. Negabat Eumenes credere se quenquam Ducum sic
velle vincere, ut ipse in se exemplum pessimum statueret Justin. lib. 14. Re-
gi tuenda est maximè Regum salus. Sophocl. & Senec. in Oedipo. Nec cau-
spem Eumenis, vel etiam diras, ac inferias suis proditoribus surdis di-
ctas, ut inopes, extorresq; omne ævum in castrensi exilio agerent, devo-
rarentq; eos arma, quibus plures proprios, quam hostium Duces absump-
sissent, deseruit eventus. Antigonus Argyraspidas, qui eum vincitum
tradiderant, muneribus quidem primò ornavit; sed postea, ut eorum
perfidiam caveret, mille ex iis facios Sigurtio, vel ut habet Plutarchus
in vita Eumenis, Ibyrcio; Diodorus verò, Sibyrto, Arabia Prefecto,
tradidit: alios verò in alia munitissima loca, & invia, presidii causâ
dimisit. Polyen. lib. 4. stratag. c. 6. s. 14. Iustinus ita eloquitur lib. 14. Anti-
gonus dormitores illos orbis Argyraspidas exercitus dividit. Pluribus recen-
set Diodorus Siculus lib. 19. biblio. c. 44. & 48. ibiq; tradit, Argyraspidum
antesignanum jussu Antigoni comprehensum, vivumq; in loculo cõditum,
exustum fuisse, additq;: operas cum impietate conjunctas
Principibus quidem ob potestatem utiles evadere; sed

privatis, à quibus navantur, ingentia, ut plurimum, mala creare.

Sed ut è diverticulo in viam redeamus, licet ea celeritas executionis faciat ad bonum publicum; negari tamen non potest, eò modò & innocentes sæpè perire: quod pluribus à Constantio Gallo Caf: factum fuisse scribit Ammian. Marcellinus lib. 14. c. 28. à Carino Caf. Aurel. Victor in Caro, C. Fontejo Capisonia Galba, Tacitus lib. 1. hist.

Nec est tutum semper JCro pro ea opinione respondere. Iulius Clarus in praxi Crimin. s. lese Mtu n. 17.

Et in Ciceronis ex Catonis consilio factum invehitur Calenus apud Dion. lib. 46.

Taxatq; Scipio Gentilis disp. de L. Cornelia: L. Portia: L. Clodia. Ejusq; ipsam Ciceronem tacitè penituisse haut obscure patet ex ejus epistolis ad Atticum passim: & alicubi expressè fatetur conversum esse orbem Reip. culpà Catonis.

Sic summis Principibus nimia hac festinatione, novercà consiliorum, summa sæpius pericula creata, & excidium. Antipater Alexandri M. Præfectus Græciæ & Macedonia, qui in ejus absentia utramq; provinciam rectè, magnaq; auctoritate rexit, cum audisset occisum ab Alexandro Parmenionem; dixit, Si Parmenion insidiatus est Alexandro, cui tandem credendum erit? Sin minus, quò agendum est. Ex Plutarcho in suis Apoph. Erasmus lib. 5. Fremere etiam omnes universis castris capere, innoxij senis, filijq; Philotæ casum miserantes, interdum se quoq; non debere melius sperare dicentes. Antipater autem cum se magnis suis rebus in Græciæ gestis, & criminationibus Olympiadis, matris Alexandri, non tam gratum apud Regem, quàm invidiosum esse arbitraretur, proptereaq; à Macedonia, non ad societatem militiæ, sed ad mortem evocatum esse; auctor insidiarum vitæ Alexandri factus est, filiumq; suum Cassandrum dato veneno subornavit, qui cum fratribus Philippo, & Jollà ministrare Regi solebat, amici postea causam morbi intemperiam ebrietatis disseminaverunt, & insidiarum insamiam successorum potentia oppressit. Justin. lib. 12. Diod. Sicul. lib. 17. 19. Plutarcho in Alex. Curt. & Arrian. lib. 7. De Perennet testatur Dio lib. 72. indignum fuisse cum isto genere mortis, tum suâ, tum Rom. Imperii causa, mori: Nunquam cum incubuisse ad opes, & gloriam, sed continentissimum, ac modestissimum fuisse, tutumq; imperium Commodi præstitisse: eodq; mortuo

Caesare

10

Cesareanos, quorum Cleander, qui Perennem graviter odisset, fuisset princeps, nullam sceleris genus emittere, omnia incendere, injuria omnes afficere, vexareq; contumeliosius capisse, cum interea Commodus indulgisset voluptatibus. Et de Georgio Martinusico, Thuanus d. l. 7. Virum fuisse pace, bellog; clarum, & profundâ prudentiâ, cum paucis æquiparandum: Quam prudentiam dum temporis us accommodasset; & ut patriæ suæ Hungariæ ferè semper bono, Turcorum voluntati morigeratus fuisset, multorum invidiam, ac postremo exitiale odium in se concitasset; quibus tandem effectum esset, ut de ingentibus suis thesauris constanti famâ sparsa, Castaldum percussorem, spe lacri, contra se armavisset, qui cum affectu Ferdinando Imp. persuasisset, quod Georgius clandestina cum Turcis, in Christiana Reip. perniciem, consilia agitaasset; reverâ tamen ejus cedi propter thesauros inhiasset, qui tamen postea modici reperi fuissent: omni ea pecunia, quam se positam, crediderant, in publica opera, & exercitus consumpta, ab homine liberali, qui nulla privata charitate, à curâ Reip. quam exactâ fide & diligentia administraverat, averti potuisset.

Ue autem disputationi nostræ finem imponamus, & in quo acquiescat, mens habeat in hoc bivio opinionum; prior, quod scilicet etiam in hoc gravissimo perduellionis, aut lese Mitis crimine, non absq; præviâ causâ cognitione procedi debeat, locum habet, quando delatus, aut reus, nec arces occupavit, nec plebem seduxit, nec cohortibus armatus est, nec simul factum aliquod evidens appareat: posterior autem, quando contraria sunt in aperto, aut ex haud levibus signis deprahenduntur. Idq; ut statuamus, nobis suggerit sententia Ciceronis ap. Dionem lib. 45. cum ait. Civibus injustis supplicia infligenda sunt confestim: judicio quidem, si sententias de iis ferre liceat: hoc, non tabellâ ex L. Cassia de suffragiis, latâ anno U. C. 646. Sed postea etiam tabellâ, ex L. Celiâ, latâ an. U. C. 630. quâ confirmata L. Papiria, quæ novè ann. præcesserat. Sin ad arma confugerint, bello persequendi sunt, &c. Et Maccatis, in consilio de retinendâ, & benè administrandâ Rep. ad Augustum apud eundem Dionem lib. 51. ibi: Si perniciem tibi machinatus quis fuisse culpetur, in Senatum adductum causam dicere jube; ac si vincatur. plectè, ut fides crimini fiat: Nam quidam difficulter adducuntur credere, ab in-

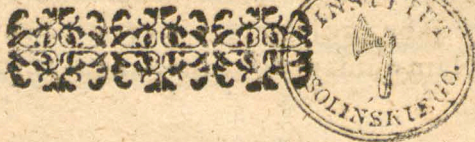
crimè

ermi insidias armato structas; Hic tamen eos exclusos ve-
lim, qui, cum exercitum obtineant, contra te insurgunt
Neq; enim hi in iudicium pertrahendi, sed hostium loco
ilicet puniendi. &c. *Qua sententia confirmantur etiam calculo
Plutar: in vit. Galba dicentis: quod in Africa Clodium Macrum
operâ Treboniani; & Fontejum in Germania, ministe-
rio Fabij Valentis necavit, eo defendi potuit, quod ab iis
arma, exercitusq; tenentibus sibi metuisset Accedit Sve-
tonij & Dionis d. l. de facto T. Vespasiani in Cecinnam, qui in pala-
tio, statim ut surrexit à Cena Imperatoria, jussu Titu occisus est.
ne quid nocte prior moliretur, siquidem jam magnum
numerum militum, ut deprehensum fuerat ex ejus chi-
rographo, comparavisset: Iunctis iis, quae idem Dio habet lib. 60
de Asinio Gallo, Drusi fratre uterino, qui insidiatus quidem erat Imp.
Claudio, (quod ipsum perstringit & Svetonius in Claudio c. 19.) non ta-
men morte, sed exilio multatus fuit, propterea quod neq; exer-
citus paravisset, neque pecuniam contraxisset. &c.
Ex quibus ita declaratis verus simul elicitur intellectus l. 7. § 3. ff. ad
L. Jul. Mtis, ubi Felus Modestinus jubet, in hoc crimine personam,
quae delata est, spectari, an potuerit facere, & an ante quid fecerit. &c.
Et evidentior fit justitia sententiae M. Lepidi in condemnatione C. Lu-
corij, ex vaniloquentia Mtis delati, ap. Tacit. lib. 3. ann.*

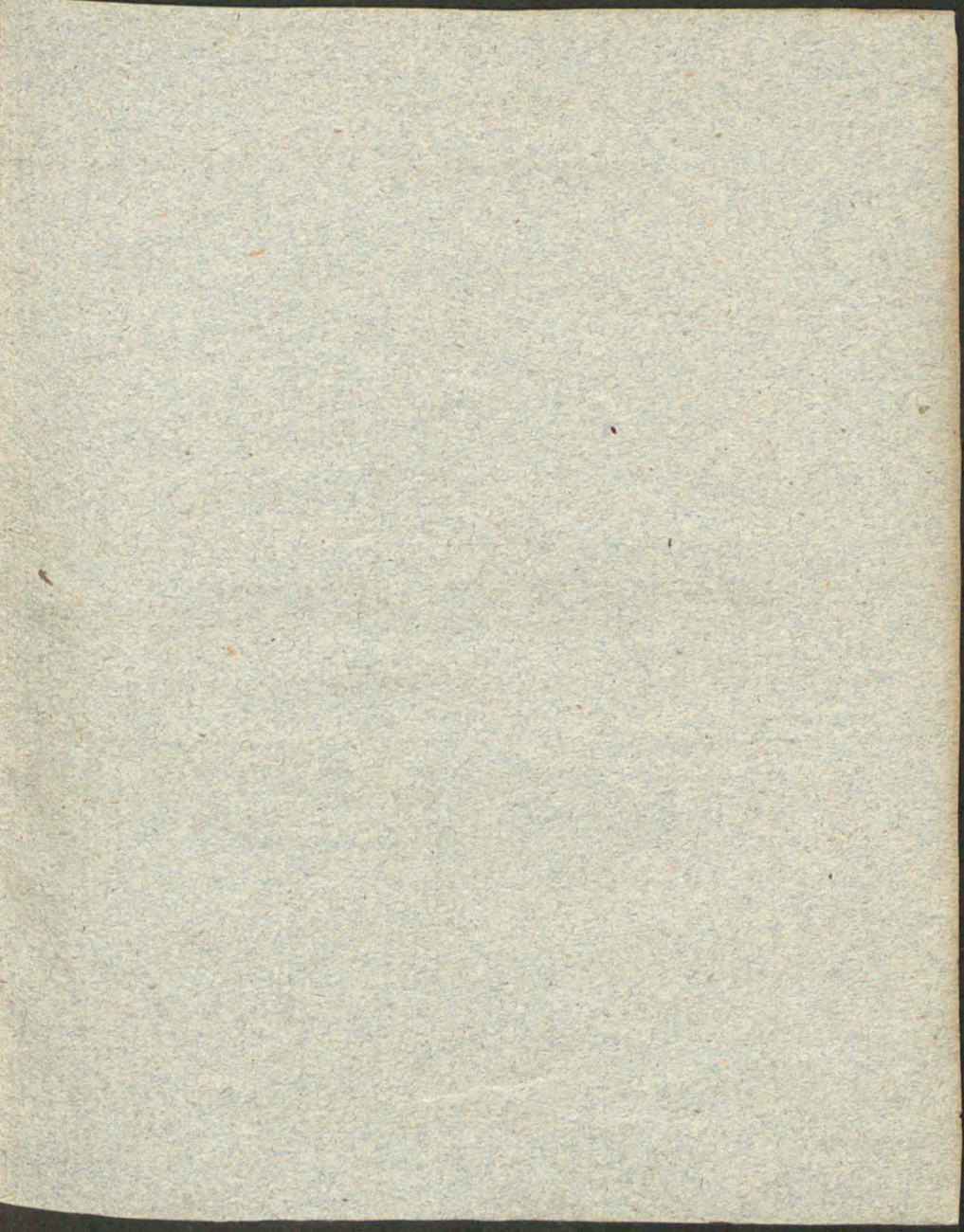
Moniti meliora sequemur.

*Non catulus, partu quem reddidit ursae recenti;
Sed maleviva caro est: lambendo mater in artus
Fingit, & in formam, quantum capit ipsa, reducit,*

Ovid. lib. 15. metam. fab. 334

1753

7320

10

